

בהיכלו

דברי מוסר נדירים שנאמרו מפי מורינו הגה"צ רבי
משה אביחצירא שליט"א ||| מפעים!

אחרי הבחירות; תפסיקו עם
המריבות והמחלוקות!!!

בת 28

שהתחנה

והזוג שנהיו

הורים לאחר

15 שנים!

סיפור
השגחה
מהשבוע
האחרון!!!

התפללתי לבורא
עולם שישלח לי
שלוש מאות
ארבעים ש,
דברתי עם רבי
נחמן. ואז הוציא
הרב זאיד תו של
350 ש והביא לי
אותו. מה עומד
מאחורי התו?
||| אספרה

גברת כהן מחלה לגברת בן דוד, ומאז ניסים גלויים אירעו!

||| 'אספרה'

זמני בניסת וצאת השבת

בניסת שבת: 16:32
שקיעה: 16:54
צאת השבת: 17:29
דבנו תם: 18:06

הזמנים לפי אופק נתיבות

האלון נתיבות אשדוד - מנהל: רות נאמן - אגף: רות נאמן - אגף: רות נאמן

אחד השבת

העלון מופץ באלפי עותקים בארץ ובעולם מוקדש לע"נ מור אבי רבי משה אלפסי בן עישה ז"ל

דיון הלכתי בשולחן השבת

מעשה בבעל חנות שנמחקו כל הנתונים מן המחשב שלו

שאלה לדיון: בהרבה חנויות מאפשרים לקונים לפתוח כרטיס ולהכניס כסף לחשבון, כדי שיוכלו אחר כך לשלוח את הילדים לערוך קניות בלי לתת בידם כסף בכל פעם. והנה אירע שהמחשב של החנות קרס וכל הנתונים שבו נמחקו, וכעת אין בעל החנות יודע מי הכניס כסף לחשבון בחנות וכמה כסף היה לו שם. המוכר טוען אני מוחזק ואי אפשר להוציא מידי לא כסף ולא מוצרים בלא ראייה, והלקוחות טוענים ברי שהיתה להם זכות כך וכך בחנות, ומכיון שהמוכר טוען שמא, ברי ושמו ברי עדיף. הדין עם מי?
תשובה: יש בדין זה חילוק בין מקרה שהמוכר טוען: איני יודע האם היה לך חשבון בחנות כלל, לבין מקרה שהמוכר מודה שהיה ללקוח זה חשבון בחנות והכניס בו כסף בעבר, אלא שאינו יודע אם בעת מחיקת המחשב היתה לו יתרת זכות או לאו, ואי"כ כמה היה בחשבון. דהנה בשו"ע ח"מ [סימן עה ס"ט] איתא: מנה לי בידך שהלוייתך או שהפקדתי בידך, והלה אומר איני יודע אם הלוייתי או אם הפקדתי בידך, ישבע היסת שאינו יודע ופטור. ואם בא לצאת ידי שמים ישלם, ע"כ. ולכן אם המוכר טוען שאינו יודע אם היה לקונה זה חשבון בחנות, הרי הוא כאומר 'איני יודע אם הלוייתי ופטור מדינא, וחייב לצאת ידי שמים.
וכן הורו הגאונים רבי שמואל אליעזר שטרן, רבי נפתלי נוסבוים, רבי יצחק כץ שליט"א. אמנם אם המוכר מודה שהיה להם חשבון בחנות, ובשעת פתיחת החשבון הכניסו בו סכום מסקובל, וכן אם הביאו הלקוחות חשבונית שהיתה בידם והיא מוכיחה להם חשבון בחנות והיתה להם יתרת זכות, והמוכר אומר: אמר שבעבר היתה לכם זכות בחנות, אולם איני יודע האם בשעת נפילת המחשב היתה לכם יתרת זכות וכמה, בזה יד הלקוחות על העליונה, כמו שכתב השו"ע שם [סי"ב]: מנה לי בידך שהלוייתך, והלה אומר איני יודע אם הלוייתי, ועד אחד מעיד שהלוהו, או שאמר (הנתבע) איני יודע אם פרעתך, הוה ליה מחוייב שבועה ואינו יכול לישבע, ומשלם, ע"כ.

חפניני הפרשה

"מאה שנה ועשרים שנה ושבע שנים"

בת ק' כבת כ'. (רש"י)
לזיקנה ישנן מעלות ויתרונות משלה, כגון: ישוב-הדעת, קרירות לגבי תאוות וכיוצא בזה. מאידך ישנן מעלות ויתרונות גם לנעורים, כגון: התלהבות, מרץ, זריזות וכיוצא בזה.
כאן באה התורה לספר לנו, כי בשרה היו תמיד שני סוגי המעלות יחד, גם משל הזיקנה וגם משל הנעורים. בהיותה בת כ' כבר היתה מחוננת במעלותיה של בת ק'! ובהיותה בת ק', עדיין היו בה מעלותיה של בת כ'...

"ויקם אברהם מעל פני מתו וידבר אל בני חת"

נאמר במדרשים, כי במערת המכפלה מסוגלים היו לבוא לקבורה רק אלה, אשר מתו מיתת-נשיקה ולא על-ידי מלאך-המות.
עוד אמרו חכמינו: "שלש טיפין תלויין בחרבו של מלאך המות, מאחת מת, מאחת פניו מוריקות ומאחת מסריח".
לפיכך – "ויקם אברהם מעל פני מתו" – משראה אברהם את פניה של שרה, שלא הוריקו ולא נשתנו, הבין, שלא מתה בידי מלאך המות כי אם בנשיקה? מיד הלך למצוא לה קבר במערת המכפלה, שכן ראויה היא להיקבר שם... (יערות דבש)

"ואברהם זקן בא בימים"

מעבודת אלילים. (רש"י)

זדקתי את אלילי מן הבית, כדי שאוכל להשיג מעט ממוון... (ראה רש"י בפסוק כ"ט: "אמר עשיר הוא ונתן עיניו בממוון") כך היא דרכם של ה"לבניים" למיניהם, שהם נכונים לוותר על אליליהם בעד זהובים מספר...

אפשרויות לשליחת פתרונות:
יש לכתוב את הפתרונות עד יום שני (בתוספת ח"ג עד יום ד'). חובה לציין את כל הפרטים כדי להשתתף בתגובה.
א. במייל: 7665190@gmail.com
ב. בפקס: 08-9941870
ג. בקו "אור השבת" במספר טלפון: 079-590-47*2 שבתחה

אזור התורה

חידה: איפה מצינו כהן שאבא שלו לא היה כהן והבן שלו לא היה כהן בלי שום סיבה?

פרס החודש: שובר לרכישת מלי בית ב"סופר הום" + תו רכישה מסובד ברישות "דמי לוי" ההגולה הקרובה: בתחילת זמן "חורף" - מרחשוון

פתרון לפרשות "לך-לך וירא":
השאלה- לאיזה תנא היו תאומים?
פתרון: רבי חייא (למי שהוסיף עוד שמות של תנאים עם ראיות נכנסו גם כן להגרלה).

העלון להצלחת מר תומר סגרון ורעייתו תחילת ניתן להצטרף לרשימת התפוצה במייל. שלחו מילת "הצטרפות" ל- keremyosef@okmail.co.il
לתגובות תרומות הארות והערות: 052-7148454
ניתן לשלוח גם בפקס: 08-9941870

אספורה

סיפור לפי חכמת

הרב חיים מאיר גלעני

תו (צו) השעה!

אשתו מאיפה נשלם עוד שלוש מאות ארבעים... לאין נעים שאין מספיק כסף, ועוד ליד כל הסופר... הוא מסתובב אליה ואומר לה, "לא אמרתי לך שדברתי עם רבי נחמן"... אני צריך את המוצרים האלו זה מה בורא עולם נתן לי ועם זה אני הולך לבית ולא צריך לדאוג, רבי נחמן אמר בורא עולם משלם, והיא מנסה להמשיך לומר לו שזה לא נעים והוא שוב דוחה אותה, יש בורא לעולם מי אנחנו...

עובר שם יהודי מפרדס כץ, ואומר לי שלום עליכם ושהוא קורא לי הוא אומר לי, "הרב תעשה חסד יש לי בכיס שובר של 'יש' ואני רוצה לתרום זאת לאדם שזקוק לכך, כמובן לא הססתי ומיד הושטתי יד ולקחתי את התו קניה מידו. כשהברסלב מגיע לקופה ומתחיל להעביר ומתלהב הרי הוא עומד לקראת החג הקדוש.

לאחר שהעביר את כל המוצרים, הקופאי אומר לו "לתשלום, שבע מאות ארבעים שקל", אמר לו החסיד, "אני מביא לך מה שבורא עולם שלח לי ולא יותר, ואני הולך לבית, ולגבי כל שאר הכסף תדבר עם בורא עולם..." הקופאי

אומר לו, "אחי לא אחי אני צריך לשים כסף בקופה תביא לי את כל הכסף", ושוב פעם החסיד מסביר לו שהכסף הוא מאיתו יתברך ואין לו שום מושג למה שיצטרך להוסיף... אבל שוב פעם הוא מסביר אבל הפעם בהילוך איטי יותר... "זה המוצרים שאני צריך לחג מובן, יפה, יש לי ארבע מאות זה מה בורא עולם נתן לי, מובן זהו, כעת אני הולך לבית..."

הקופאי אומר לו, "מה אני אעשה מי ישלם לי על כך", בו בזמן תפסתי את היד והוצאתי מהכיס את הכרטיס של 'יש' שאותו אברך מפרדס כץ הביא לי כמה דקות קודם לכן, והבאתי לו את זה בחיוך רחב... והוא אומר לי, "תהיה בריא אתה השליח של רבי נחמן", וכמובן עם ראש כזה של בן אדם גם אני גם הצדקתי אותו...

הפקיד מעביר את הכרטיס ומחזיר לו אותו, יש לך כאן עודף של עשר שקל, וצעק לאשתו שתביא עוד גלידה... אשתו הסתכלה בפרצופו של חצי מאמינה, אבל אין מה לעשות זה מציאות, וכולו יצא מחנות שמח וטוב לבב. קוראים יקרים ואהובים, כן... יש דברים כאלה בעולם, זה בסך הכל אמונה פשוטה פשוטה של יהודי בקב"ה, גם אם תעמוד בתור הקב"ה ישלח לך עד אליך.

ושאדם מבין בפשטות שבורא עולם מסדר את העניינים הוא מקיים את ה'טוב לחסות בה', ויש מסירות נפש זוכים לישועות ולזכויות אין קץ!

זה היה חסיד ברסלב שבא מ'אומן' לא עם אורות, אלא... עם פרוזקטורים

לפני כמה שנים היה במפלי הניאגרה לוליין שעמד על חוט דק שנמתח לו לאורך כל המפל. קודם שהלוליין החל את המופע הוא לקח את המקרופון והודיע שההצגה מתחילה. בתחילה עשה זאת בשני רגליים ובהליכה איטית בעיניים פקוחות עד שהגיע לקצה השני של החבל וזכה לקבל תשואות גדולות של כפיים. השלב השני היה כשאמר להם שיכול לצעוד בעצימת עיניים, חלק מהקהל האמינו וחלק מהקהל הסתכלו חצי מאמינים חצי מפחדים מהרגע שלאחר מכן... והנה הוא מתחיל וברוך השם, גם מסיים בריא ושלם.

השלב השלישי זה כבר היה יותר קשה לסחוב עגלה כבדה מעל ראשו וללכת בעצימת עיניים, כעת כבר כמעט כל הקהל ולא האמין לו חוץ מכמה בודדים, שגם הם השפילו את מבטם לארץ מפחדים לראות איברים ועצמות מעופפים, אבל תתפלאו, גם את זה הוא עובר!

והלאה הוא מנסה להמשיך לשלב הבא. באותו רגע הוא מודיע במקרופון שמחפש אחד שיעלה על העגלה וכך הוא יסחוב אותו ויעברו יחד את החבל. הסוהלך בקהל, וכולם ללא יוצא מן הכלל הססו. אבל למרבה הפלא היה אחד שלא פחד! והנה הוא עולה ועובר עם הלוליין כשכולם ממש 'רועדים', אבל גם את זה הוא הצליח!! 'ממש אלוף' סיננו אחד לשני באוזן. לאחר שאותו אחד שעל העגלה ירד שאלו אותו איך היה לו אומץ לעשות זאת. ואז ענה להם מה זאת אומרת? זה אבא שלי! ונראה לכם שאבא שלי ירצה לעשות לי רע? והנמשל מובן.

מספר מגיד המשרים רבי חיים זאיד: אני חייב לספר לכם סיפור קטן שתבינו מה זה נקרא "טוב לחסות בה": בערב חג הסוכות האחרון הלכתי לקניות ב'יש' ועמדתי בקופה מספר תשע. התור היה ארוך ממש בלאנן. אני עומד עם העגלה משעומם והסתכלתי מסביבי על העגלות, ימינה שמאלה שמאלה ימינה מה קנה זה ולמה קנה את זה... אין מה לעשות זה קופה משעמם...

לידי עומד יהודי עם עגלה והבן אדם לא רגוע, זה היה חסיד ברסלב שבא מ'אומן' לא עם אורות, עם פרוזקטורים... וכולם מסתכלים עליו והוא רוקד ושחם שיהיה בריא, הכל טוב ויפה. אני עומד שם ורואה את אשתו על קוצים. "נחמן תפסיק אתה עושה לי בושות", חשבתי שהיא מתכוונת בושות על זה שרוקד, אבל טעיתי, והתברר לי מיד שהבושות הם על כך שהבן אדם קנה קניה של שבע מאות שקל ויש לו בכיס ארבע מאות שקל, ואומרת לו

דברי מוסר נדירים ומיוחדים שנאמרו מפי מורינו הגה"צ רבי משה אביחצירא שליט"א

"שומר פיו ולשונו,

שומר מצרות נפשו!!"

עוון לשון הרע מקטרג על האדם ברמות על

אומר החפץ חיים - רבי ישראל מאיר הכהן מראדין צוק"ל, שהוא היה גאון הדור והיה פוסק, ויש לו ספרים חשובים כאלה כמו 'משנה ברורה' והייתה לו עוצמה בפסקת ההלכות. אבל כל העולם לא קורא לו על שם 'משנה ברורה' אלא 'חפץ חיים' שזה בעצם ספר על לשון הרע, ששם מסביר מה מותר ומה אסור לדבר, וזה ספר עוצמתי. ושם כותב דבר מבהיל. שיתכן שיהיו שני אנשים והם אותו הדבר ובאותה רמה, אותם מצוות הם מקיימים ואותם חסידים הם עושים, והיה עליהם קטגור בשמים בשמיים על מה שעשו לפני. ראובן לא עלינו קיבל מכה קשה שממנה לא קם ונפטר לבית עולמו. שמעון קיבל מכה קטנה התאושש והמשיך לחיות.

ושואל החפץ חיים איך יתכן שיקרה כזה דבר, הרי הקב"ה צדיק וישר הוא, ואם שניהם עשו את אותו מעשה מדוע אחד מקבל מוות ואחד ממשיך לחיות? אלא אומר החפץ חיים, ההבדל הוא פשוט. זה דיבר לשון הרע וזה לא דיבר לשון הרע.

אדם שלא מדבר רע על הזולת גם בשמיים לא ידברו עליו רע

ואתם יודעים שהקב"ה ברא את העולם הזה ואת העולם הבא ואת כל העולם כולו, ימין ושמאל. לימינים שבה ולמשמאלים שבה, זה סטרא דקדושה וזה סטרא אחרא. שיש מקומות שהסטרא אחרא מקטרגת בשמים ובסוף נפרעים ממנו. ולכן כשבאו לקטרג על ראובן ואמרו שהוא כך וכך הוא קיבל את העונש שלו. אבל כשבאו לשמעון והתחילו לקטרג עליו אומר להם הקב"ה: "תעצרו, אני לא רוצה לשמוע שום דבר רע עליו". למה? כיוון שהוא לא מדבר על אף אחד רע, לכן אף אחד לא ידבר עליו רע, ובאותו רגע הקב"ה משתיק את כל המקטרגים בשמים.

ואין לך ביטוח חיים יותר מזה. זאת שמירה כזאת גדולה שאדם שמור מלמטה ומלמעלה ומכל הכיוונים. וחס ושלום שאדם מדבר לשון הרע השמירה סרה ממנו והולכת. אבל וודאי שזה רצון ה'. שהרי בסוף תפילת שמונה עשרה, קודם 'עושה שלום' אנו אומרים 'אלוקי נצור לשוני מרע', ואנו מבקשים מהקב"ה שישמור אותנו שלא נדבר לשון הרע ולא נדבר מרמה. כי זה האסון הכי גדול שיש וזה הכח של כל יהודי יהודי שהוא שומר את הפה שלו.

באם שרותיכם לזכות את הרבים ללא כל מאמץ! אם אירע אתכם או מכירים סיפור מחזק שלחו אלינו בית 'אור השבת' רח' חזני 1133, 4 תיבת ולציון עבור 'אור השבת' או במקט: 08-9941870

אם ברה

סיפור לפנת

חשק!!

ג'מל

מחילה כנגד כל הסיכויים

הראשונים פוסקים להלכה שבית הדין יכול לכפות אותנו בפועל להתרחק מהמידות הרעות, מכל דבר שאינו מונע אותו מחבירו אלא מפני אימוץ הלב ורוע הנפש, וכופים אותנו לעשות חסד עם חברינו בדבר שלא נפסיד בו מאומה. לפי ההלכה, ניתן לכפות אותנו לסייע לחברנו בכל דבר שהשני נהנה בו, ואנחנו לא מפסידים ולא חסרים כלום (ולא נכנס, כמוכן, במסגרת זו להיבטים ההלכתיים של הנושא).

האומר שלי ושלך שלך, זו מידה בינונית, ויש אומרים, זו מידת סדום" (אבות ה, י).

מסביר בעל "העקידה" זיע"א שהאומר "שלי שלי, שלך שלך" מנתק את עצמו מן הזולת, ואינו יכול ליטול חלק במידת אברהם אבינו, מידת החסד שעליה העולם עומד. ועדיין נקראת היא "מידה בינונית" לדעת אחת, משום שכך היא דעת רוב האנשים. המידה הבסיסית באדם אינה מידת הניתנה, אלא מידת האנוכיות, וכך היא, אפוא, מידה בינונית: העבודה המוטלת עלינו היא לצאת מה"בינוניות", לעמול להחדיר ולהעמיק ולהעמיק את מידת החסד בקרבנו.

מספר הגאון רבי שמואל ברוך גנוט שליט"א:

סוף הסיפור האמיתי שאספר כעת, התרחש השבוע. אני מכיר באופן אישי את משפחות כהן ולוי (שמות בדויים) ואת הסיפור סיפר לי בתחילתו הרב כהן (כאמור, שם בדוי. שנייתי גם בהמשך מספר פרטים אישיים, מפני צנעת הפרט) וגם את סופו הוא התקשר לספר לי, בתחילת השבוע.

היה זה לפני 10 חודשים. גברת כהן עלתה לאוטובוס באלעד, יחד עם שכנתה גברת לוי. השתיים שוחחו ביניהם על הא ועל דא, כשלאוטובוס עלתה אישה. נקרא לה גברת בן דוד. גברת כהן לא הכירה כלל את גברת בן דוד, אך ניכר היה שגברת בן דוד הכירה היטב את גברת לוי. היא נגשה לגברת לוי בחיוך גדול, דרשה בשלומה וניסתה לפטפט איתה, אך גברת לוי השפילה את מבטה ולא הגיבה. גברת בן דוד הפגועה מהיחס המוזר, התיישבה במקום אחר וגברת כהן שאלה את חברה גברת לוי: "מה קרה? למה את לא מדברת איתה?".

גברת לוי ענתה בזעם כבוש: "כידוע לך, עבדתי במוסד א'. נהניתי מאוד מעבודתי, מהסיפוק בעשייה ומהמשכורת המצויינת, שמסייעת לנו לחתן ילדים. באחד הימים פגשתי את גברת בן דוד והיא תינתה בפני בצער שאין לה עבודה ומצבם הכלכלי קשה. שיכנעתי את המנהלת שלי לקבל אותה

לעבודה אצלנו, ולאחר מסע שכנועים, היא קבלה אותה לעבודה. לפני כמה חודשים נעדרתי מהעבודה בגלל סיבות משפחתיות ובאותו היום הגיעה למוסד בו עבדתי, מנהלת בכירה יותר. היא שאלה את גברת בן דוד היכן אני והיא השיבה שמדי פעם אני נעדרת מהעבודה ועוד כהנה וכהנה דיבורים לא מחמיאים. למחרת פוטרתי מהעבודה. ואני שואלת אותך: האם אני מסוגלת לדבר עם כפוייית טובה שכזאת?".

גברת כהן ניסתה לשכנעה למחול ולסלוח, אך גברת לוי לא הסכימה בשום פנים ואופן. "פוטרתי בגללה מהעבודה. איך לא מתביישת?".

"חז"ל אומרים ש'כל המעביר על מידותיו- מוחלים לו על כל פשעיו'", אמרה גברת כהן לגברת לוי- "מובא בספרים, שאם יהודי מוחל על פגיעה אנושה שפגעו בו והוא מתפלל לקב"ה ומבקש בקשה, הקב"ה שומע לתפילתו. הרי יש לך בת שהיא בת 28 שאינה מוצאת שידוך. אני מציעה לך למחול לה ולבקש מהקב"ה שישלח שידוך במהרה לביתך".

דמעות נקוו בעיניה של גברת לוי והיא הסכימה למחול. גברת כהן הוסיפה וביקשה: "יש לי אחות שכבר 15 שנים אין לה ילדים. אנא, כשאת מוחלת לה תתפללי גם על אחותי הזקוקה לישועה".

גברת לוי התקשרה לגברת בן דוד. הייתה ביניהם שיחה ארוכה ובסיומה היא מחלה לה בלב שלם. היא התפללה מכל הלב לקב"ה שישלח זיווג לביתה ושהאחות של גברת כהן תזכה לחבוק ילד.

רבותי, פלא פלאים! כעבור שבועיים וחצי (!! התארסה ביתה בת ה-28.

בתחילת השבוע התקשר אלי הרב כהן וסיפר לי את סוף הסיפור: "המעשה התרחש לפני עשרה חודשים. היום נולד בן לגסי וגיסתי, אחרי 15 שנה שלא זכו לפרי בטן".

בדרך כלל שאדם מקנא מחבירו זה נובע מכפירה. כן... קראתם טוב, מכפירה! שהרי אם אדם מאמין שמה שבזרא עולם שולח לו זה מה שמגיע לו ולא יותר, אזי הוא לא יסתכל על חבירו ויאמר, "למה הוא קיבל יותר", כלי הרי החלוקה באה מאיתו יתברך ולנו אין שום שמץ של מושג מה ההסדר ומה התמלוג, ודבר זה צריך להחדיר כסכין בלב, שישאר תמיד בגופנו ובמחשבתנו.

ושנחשוב על השני, נעזור לו, נמחל. כך נתחבר לבוראנו יתברך, נלך בדרכיו ונדבר במידותיו.

אמרי קודש בראי הפרשה

"ותאמר שנתה אדני ותמהר ותרד כדה על ידה ותשקוהו: ותכל להשקותו ותאמר גם לגמליך אשאב עד אם כלו לשותות" (בראשית כד, יד-יט)

כאשר מתבוננים ב"מבחן" שהציב אליעזר עבד אברהם לרביקה [כמוכן אחר תפילה וכו'] רואים שהבדיקה הייתה ע"י שותיף ותאמר לו "וגם לגמליך אשקה" וגו'.

ויתכן בס"ד לבאר בזה, (מהיבט מסויים, וכמוכן שיש בזה עוד עומק רב ועצום), הנה כאן הוא בשליחות להביא אישה שהולכת להכנס לבית הגדול של אברהם אבינו- "חסד לאברהם", אשר ראינו מכבר בפרשה שעברה, עוצמת המסירות נפש של אברהם אבינו בהכנסת האורחים וכו' וכו'. שלא היו אלו רק "מעשי חסד", לא חותם של "אהבת חסד" היה מוטבע בהן, שכן הוא רדף וחיפש אחר האורחים במסירות נפש עצומה, בעוד שיכל לישב במנוחה באהל, שהרי הקב"ה הוציא חמה מנרתיקה וכו'. אבל לא כן היא מידתו של ה"אוהב חסד", שלא נח ולא שקט עד אשר זכה לקיים את הכנסת האורחים באופן שאין לתאר ולשער וכו'.

הנה כעת אליעזר עבד אברהם שעומד על מעשיה הטובים של רבקה, לו היה מבקש ממנה שתשקה אותו, והיא אכן תיכף הייתה נענית לבקשתו, אין ספק שרואים בזה מעשי חסד וכו'. אבל כאשר היא הוסיפה מעצמה והכניסה את עצמה למעשים נוספים של חסד אשר כלל לא נדרשה אליהם, ולא זו בלבד אלא שהכניסה עצמה לעבודה הדורשת עמל רב כפלי כפליים על בקשתו שלו- להשקותו. להשקות עשרה גמלים! אשר כידוע שתייתם מרובה מאוד, ודבר זה כלל לא נדרשה אליו, אלא היא עצמה יזמה זאת, הרי זה מעיד על "אהבת חסד"! אשה כזאת, אכן ראויה להכנס אחר כבוד לביתו הגדול של אברהם אבינו.

וכן בצורת העשייה נוכל לראות "אהבת חסד", וכמו שנאמר: "... ותמהר ותורד כדה על ידה ותשקהו" ושוב בהמשך: "ותמהר ותער כדה אל השקת ותרץ עוד..." הכל במהירות בזריזות ובריצה, דבר המעיד על האהבה והחשק לעשות, ולא נעשה חלילה בעצלתיים כאדם העושה בכפייה ובחוסר חשק, [וישגם עוד פרטים רבים- נפלאים, למתבונן בכל ההנהגה של רבקה, ותן לחכם ויחכים עוד].

עיינ באורחות צדיקים (בתחילת שער הזריזות) שכתב: "הזריזות היא מעלה גדולה לתורה ולמצוות וגם לעניין תקנת העולם הזה, והיא מידת הצדיקים לעבודת הבורא יתברך.

ואמרו רז"ל: "זריזין מקדימין למצוות"- (פסחים דף ד. ד.). והנה תראה באברהם אבינו בעניין העקידה שנאמר, "וישכם אברהם בבוקר" וגו' (בראשית כב, ג) ואעפ"י שהיה קשה לו לשחוט את בנו יחידו עשה רצון הבורא יתעלה בזריזות להשכים בבוקר.

"ומי שעושה מעשיו בזריזות, בזה הוכחה גדולה שהוא אוהב בוראו כעבד האוהב את אדוניו ומרזו בעצמו לעשות רצונו, כי הזריזות תלויה בלב האדם, כשאדם מפנה ליבו מכל המחשבות האחרות שיש בו, ותופס מחשבה אחת, אז הוא מזדרז, בלי ספק שיצליח..." [ועיי"ש].

שבת שלום ומבורך

ניתן לשלוח אלינו תגובות הארות הערות חומרים וסיפורים גם למייל: or7148454@gmail.com

"ארבעה דברים צריכים היזוק" (ברכות)
והיזוק בהם האדם בכל כוחו (רש"י)

היזוק

סיפורים מתפקים

מדור תמיהות וקושיות

אשכול יוסף

הגאון רבי יוסף חי סימן טוב שליט"א

"ויבא אברהם לספוד לשרה ולבנותה" (כ"ג ב')

מדוע אברהם אבינו תחילה הספיד זרקה
אחד כך בכה והלא הדרך תחילה
לבכות ואחר כך להספיד, ובפרט על
אדם גדול?

שוב א'

כאשר האדם בצער גדול ליבו נעשה כאבן
ואינו יכול לבכות

בספר טל אורות (בפרשתינו) להגאון רבי מאיר פאפריש כ"ץ
זצ"ל תלמיד האריז"ל מתרץ שאף על פי שדרך העולם
תחילה לבכות ואחר כך להספיד, וכן אמרו בגמרא (מו"ק
כז:): שלושה ימים ראשונים לבכי ושבעה ימים להספד, מכל
מקום הרי ידוע שבשעה שיכבדו היגונות והצער על האדם,
יהיה ליבו כאבן עד שלא יוכל לבכות, כמ"ש במ"א בפירוש
הפסוק (ירמיהו ח' כ"ג) "מי ייתן ראשי מים ועיני מקור
דמעה ואבכתי יומם ולילה את חללי בת עמי". לכך הוצרך
אברהם אחרי שבא מקבורת תרה לספוד תחילה כדי לעורר
הדמעה והבכי.

שוב ב'

לפי שבא מקבורת תרה אביו אם תחילה היה בוכה
היו סבורים שעליו בוכה

הגאון רבי יהונתן איבשיץ זצ"ל בספרו תפארת יהונתן
(בפרשתינו) מתרץ על פי מה שמצינו במדרש (קה"ר ט' ז'),
"ויבא אברהם לספוד לשרה ולבנותה" מהיכן בא, רבי לוי
אמר מקבורתו של תרה בא. ולכן אם תחילה היה בוכה היו
סבורים המון העם שעל אביו הוא בוכה, אך אברהם אבינו
חפץ שידעו הכל שבוכה בשביל שרה אמנו.

שוב ג'

לפי שהעולם לא בוכים על פטירת זקן הקדים
להספידה כדי שיבכו

בספר דברי מהר"א להגאון רבי יהודה אסאד זצ"ל מתרץ על
פי מה שכתב בעל הטורים שכתוב כ' זעירא בכתוב
"ולבכותה", מפני ששרה כבר היתה זקנה ונפטרה בשיבה
טובה והאריכה ימים עד קצ"ו שנה, והיינו שכאשר האדם
שנפטר זקן אין העולם מתעוררים כל כך לבכי על פטירתו,
וכיון ששרה אמנו היתה זקנה ורצה אברהם לעורר את כולם
לבכי, לכך הקדים דברי הספד שיבינו כולם את גודל
האבידה, ועל ידי כך יבכו כולם.

שוב ד'

מפני שהיה אברהם שמח על שתרה אביו חזר
בתשובה הוכרח לעורר הכבי על ידי ההספד

בספר אור משה מתרץ שאברהם אבינו היה שמח מאד על
שאביו תרה חזר בתשובה בסוף ימיו לעת פטירתו, כמבואר
בהז"ל (רש"י בראשית ט"ו ט"ו), וכן הוא במדרש ב"ר ל"ח,
ובמדרש אגדה ויקרא א' אות ח'). ולכן הוכרח להספיד
תחילה כדי לעורר את הבכי. ובזה ביאר את כוונת מדרש
הז"ל "ויבא אברהם לספוד לשרה ולבנותה" שבא מקבורת
תרה אביו, דהן הן הדברים.

מסופר על יהודי, צדיק נסתר, שבתו היתה חולה מאוד. כולם כמוכין הרבו בתפילות, סגולות
וקריאת תהלים, אולם כלום לא הואיל. יום אחד דיבר הרופא עם האב ואמר בעצב: "כבר אין
מה לעשות, לא נותר לה זמן רב לחיות". הצדיק הביט על בתו המיוסרת והבין שבמצב כזה
צריכים יותר מאשר תפילות. הוא לקח את פנקס ההלוואות שלו ויצא לשוק לבקש מאנשים
שיחזירו לו את חובותיהם.

אחד מבעלי החנויות כעס על הצדיק שהעז לבקש את כספו בלי התראה מוקדמת, צעק עליו
על חוצפתו וביזה אותו לפני אנשים רבים. הצדיק הלך לעוד כמה מקומות בהם ספג בזיונות
ועלבונות, ולא נרגע עד שמישהו העז וסטר לו על לחיו, למול קהל האנשים אשר נהנה מההצגה
חינם. הצדיק הבין שבכך התבטלה הגזרה הרעה, הוא שב לביתו והתבשר שחל שיפור במצבה
של הילדה. ואכן, תוך זמן קצר מאוד, וכנגד כל התחזיות הרעות, הילדה שבה לעצמה והחלימה
לגמרי. לאחר כמה חודשים נפלה הילדה שוב למשכב. כאשר הרופא אמר לו שוב שאין מה
לעשות, ניסה הצדיק שוב את הסגולה הידועה. הוא הסתובב בשוק וניסה להביא על עצמו
בזיונות, אך במקום זה זכה לכבוד גדול... הבין הצדיק שכבר אין מה לעשות, הגזרה עתה חזקה
במיוחד. ואכן תוך זמן קצר הבת נפטרה.

רבי חנינא בן דוסא ראה את בני עירו שהיו מעלים נדרים ונדבות לירושלים. אמר בליבו: הכל
מעלין ואני איני מעלה?! יצא לעיר וראה אבן אחת וכתתה וסדקה, אמר: עלי להעלותה
לירושלים! נדווגו לו 5 מלאכים בדמות בני אדם, אמר להם: מעלים אתם לי את האבן הזאת
לירושלים? אמרו לו: תן לנו 5 סלעים ואנו מעלים את אבן לירושלים, ובלבד שתתן אצבעך
עמנו! נתן אצבעו עמהם ונמצאו עומדים בירושלים. ביקש ליתן להם את חמשת הסלעים
שביקשו ולא מצאם. נכנס ללשכת הגזית לשאול באנשי הסנהדרין מה עליו לעשות, אמרו לו:
שמא מלאכי השרת היו, וקראו עליו את הפסוק (משלי כב כט) "חזית איש מהיר
במלאכתו" (ילקוט שמעוני מ"א קפב).

בימי חרפו היה הרה"ק רבי יצחק אייזיק מיזיטשוב זצ"ל נודד וגולה זמן רב, ובנדודיו הגיע
לצאנו וישב ולמד בבית המדרש. באחד הלילות יצא הרה"ק רבי חיים מצאנו זצ"ל ושמע את
קול התורה של האורח בוקע מבית המדרש. עמד הרבי מאחורי הדלת, סמך אוזנו לדלת
והקשיב לקולו הערב. כך עמד שעה ארוכה. השלג ירד וכיסהו ומחמת הקור דבקו פאות זקנו
אל כפות המנעול ונגלד עליהם קרח. כך מצאוהו בני ביתו ומשביקשו להחזירו לביתו ראו שהוא
אסור בפאותיו לדלת. הוצרכו להביא מים חמים ולהפשיר את הקרח משער. נענה הרבי ואמר:
קול התורה לשמה היה כה ערב שאפילו אם היו פותחים לפני באתה שעה את שערי גן עדן
ואומרים לי "בא והכנס" לא הייתי עוזב את מקומי. [סיפורי חסידים, שמ"ה בנושא הזה]

מעשה שנכנס הגאון רבי נחום ברנך גינצבורג בעל "מקור ברוך" אל הגאון רבי מאיר שמחה
ומצאו כשדעתו זחוחה עליו והוא שמח ומדושן עונג. וכל כך למה? סיפר הרב לאורחו, כי זה
עתה נתחדש לו חידוש נפלא לאמיתיה של תורה, וכשנתנמנם קמעה מעמלו להבנת הדברים,
ראה בחלומו והנה יושבים בפמליא של מעלה כל גודלי עולם ומשוחחים ביניהם, אודות
המחשור השורר בעולם התורה במי שיכול לחדש לאמיתיה של תורה. והנה קם הרשב"א ואומר,
כי בעיר דווינסק יושב רב אחד ולומד, והוא כיוון אל האמת יותר ממני! [האור שמח' עמ' נרנ].
פעם כבד הגאון הגדול רבי חיים קריוורטה זצ"ל, רב ואב"ד אנטוורפן [בלגיה], באחת
משמחות השבע ברכות, באמירת הברכות, אך ביקש שיביאו לו סידור, התפלאו כל הנוכחים וכי
ר' חיים אינו יודע את הברכות בע"פ? [ר' חיים זצ"ל, היה ידוע בגאונותו בכל התורה כולה
ממש! מרן הגר"ע יוסף זצ"ל העיד עליו כי הוא יודע את כל הש"ס בע"פ] אך, ר' חיים ענה
ואמר: שמכיוון שפעם אחת ברך הברכות בע"פ והמשיך ואמר את המשך הגמרא שבה מובאות
הברכות, לכן רוצה הוא סידור בכדי שלא יקרה לו הנ"ל. איזו בקיאת בש"ס. בעודו צעיר לימים
היו ימות השואה ובהם ניצל 3 פעמים ממות וודאי גמור מהנאצים.

רבי שמעון בן לקיש היה בצעירותו שודד בין חבורת שודדים, ושב לה' בכל ליבו בצום ובתפילה,
והיה עוסק כל ימיו בתורה ובמצוות, עד שנעשה לאחד מהחכמים הגדולים שבתלמוד. ביום שבו
נפטר רבי שמעון בן לקיש, מתו שני רעיו מהעבר שנשארו שודדים. נתנו את רבי שמעון בגן
עדן, ואת שני רעיו השודדים - בשאל תחתית. אמרו השודדים: רבון העולמים, וכי יש משוא
פנים לפניך? אמר להם: זה עשה תשובה, ואתם לא עשיתם! אמרו לפניו: הנח לנו ונעשה
תשובה! אמר להם: אין תשובה אלא עד יום המיתה. למה הדבר דומה? לאדם שהוא פורש לים.
אם אינו לוקח בידו מארץ נושבת לחם ומים - בים אינו מוצא. וכן אדם ההולך לקצה המדבר,
אם אינו לוקח מן הישוב לחם ומים, במדבר אינו מוצא לאכול ולשתות. כך, אם אין אדם עושה
תשובה בחייו - לאחר מותו אין לו תשובה.

לא לפי מבררי ומזמיני הספר הפופלארי- 'אור השבת'!
שימו לב: אי"ה בשבוע הבא יפורסמו נקודות רכישה ברחבי הארץ!

הגיליון מוקדש לרפואת איש החסד
ר' בנימין בן רחל הי"ו בתושח"י "ישלח ה' דברו וירפאהו"